

Dosar nr. 4r-1339/25
4-24123125-02-4r-17042025

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
judecător: Chirtoaca Ion

DECIZIE
în numele Legii

21 iulie 2025
Chișinău

mun.

Colegiul penal al Curții de Apel Centru, în componență:
Președintele completului, judecător
Judecătorii

Ion Bulhac
Marcel Popescu și Svetlana

Vîșcu

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Marco Dumitru în interesele lui *****, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20.03.2025, prin care a fost respinsă contestația depusă de ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare nr. MAI06 684627 din 07.10.2024, prin care ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției, prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod Contravențional al RM și sancționat cu amendă în mărime de 750 unități convenționale,-

A C O N S T A T A T:

La data de 07.10.2024, de către agentul constator din cadrul Inspectoratului de poliție Ialoveni, Postică Vasile, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 684627, în privința lui *****, în baza art. 47¹ alin. (1) Cod Contravențional al RM.

Prin decizia directorului-adjunct al Centrului Național Anticorupție, Savca Alexandru, nr. 16 din 09.10.2024, ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod Contravențional al RM și sancționat cu amendă în mărime de 750 unități convenționale, ce constituie 37 500 lei, pentru faptul că, la data de 20.09.2024, în jurul orelor 19:00, ***** a participat la ședința cu reprezentanții blocului „Victorie” și Marina Tauber, ce a avut loc în *****, în restaurantul „Varvara”, în cadrul căreia s-a comunicat/indicat să voteze contra aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană la referendumul din 20.10.2024, iar pentru aceasta, a acceptat și primit produse alimentare (1 borcan de miere, ceai, ruladă/tortă).

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 09.10.2024, contravenientul ***** a depus contestație în ordinea art. 448 Cod contravențional al RM.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20.03.2025, a fost respinsă contestația lui Lifciu Sergiu, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 684627 din 07.10.2024, întocmit de către agentul constator din cadrul IP Ialoveni, Postică Vasile și a deciziei de sancționare nr. 16 din 09.10.2024 emisă de

către agentul constatator Savca Alexandru, director-adjunct al Centrului Național Anticorupție, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47/1 alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în cuantum de 750 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 37 500 lei, ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea judecătoreii Chișinău, sediul Buiucani din 13.03.2025, a fost corectată eroarea materială evidentă admisă în hotărîrea din 13.03.2025 și anume: a corecta numele cet. ***** prin urmare sintagma „Lifciu” se substituie cu sintagma „Lificiu”.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de fond, avocatul Marco Dumitru în interesele lui *****, a declarat recurs împotriva hotărîrii Judecătoreii Chișinău, sediul Ciocana din 20.03.2025, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărîrii și remiterea cauzei la o nouă rejucare.

Indică avocatul că, fără probe persoanele nu pot fi atrase la răspundere contravențională pentru săvârșirea unei contravenții. La materialele cauzei există doar declarațiile recurentului care ar fi recunoscut vina sub presiune, lipsesc mărturiile precum că recurentul ar fi pretins, acceptat sau primit, personal sau prin mijlocitor, bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale. În virtutea jurisprudenței CEDO, care a consacrat faptul că domeniul contravenționalului este asimilat celui penal, iar sarcina probațiunii îi revine celui care acuză, fapt pentru care consideră că sancționarea contravenientului, în condițiile absenței oricărei probe constituie un abuz de drept. Ca atare, jurisprudența constantă a instanțelor de judecată în materie contravențională a consacrat în practică că, probațiunea este în sarcina părții care a aplicat sancțiunea contravențională, contravenientul bucurându-se de prezumția de nevinovăție, care nu poate fi răsturnată în lipsa unor probe certe de vinovăție.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

*Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat de avocatul Marco Dumitru în interesele contravenientul ***** împotriva hotărîrii Judecătoreii Chișinău, sediul Ciocana din 20.03.2025, este nefondat, fiind pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.*

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărîrea atacată, dacă recursul este nefondat.

În conformitate cu art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravențional, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată și motivată.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzățiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz vs. Spania*, hotărârea din 21 ianuarie 1999). În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza *Hiro Balani vs. Spania*, 1994).

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Normele consacrate la alin.(2)- (3) ale art. 374 Cod contravențional stabilesc că procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al

Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art.440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constator, în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În accepțiunea art. 425 Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delictive, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Colegiul Penal prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege,

în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

În fapt, Colegiul Penal constată că, la data de 07.10.2024, de către agentul constator din cadrul Inspectoratului de poliție Ialoveni, Postică Vasile, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 684627, în privința lui *****, în baza art. 47¹ alin. (1) Cod Contravențional al RM.

Prin decizia directorului-adjunct al Centrului Național Anticorupție, Savca Alexandru, nr. 16 din 09.10.2024, ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod Contravențional al RM și sancționat cu amendă în mărime de 750 unități convenționale, ce constituie 37 500 lei, pentru faptul că, la data de 20.09.2024, în jurul orei 19:00, ***** a participat la ședința cu reprezentanții blocului „Victorie” și Marina Tauber, ce a avut loc în *****, în restaurantul „Varvara”, în cadrul căreia s-a comunicat/indicat să voteze contra aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană la referendumul din 20.10.2024, iar pentru aceasta, a acceptat și primit produse alimentare (1 borcan de miere, ceai, ruladă/tortă).

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 20.03.2025, a fost respinsă contestația lui Lifciu Sergiu, împotriva procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 684627 din 07.10.2024, întocmit de către agentul constator din cadrul IP Ialoveni, Postică Vasile și a deciziei de sancționare nr. 16 din 09.10.2024 emisă de către agentul constator Savca Alexandru, director-adjunct al Centrului Național Anticorupție, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47/1 alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în cuantum de 750 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 37 500 lei, ca fiind neîntemeiată.

Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Colegiul Penal consideră că, argumentele acestuia nu constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe, or, un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată, nu poate constitui temei de casare a acesteia, mai mult, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentului aprecierea cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

Vina contravenientului ***** în cele imputate se confirmă elocvent prin probele materiale cercetate nemijlocit în ședință judiciară, după cum urmează:

- proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 684627 din 07.10.2024;
- decizia asupra cauzei contravenționale nr. 16 din 09.10.2024;
- proces-verbal de audiere a contravenientului Lifciu Sergiu din 07.10.2024 prin care a recunoscut săvârșirea contravenției;
- declarațiile cet. Sava Marian din 07.10.2024;
- raport privind înregistrarea contravenției din 04.10.2024;
- informație operativă din 01.10.2024;
- informație operativă din 07.10.2024;
- proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia s fost pornit procesul contravențional din 09.10.2024 prin care a indicat că susține declarațiile dat la 07.10.2024.

Prin urmare, reieșind din ansamblul de probe administrate, Colegiul consideră justă concluzia instanței de fond prin care ultima a stabilit că, acțiunile lui ***** corect au fost încadrate juridic în baza art. 47¹ alin.(1) Cod contravențional, conform semnelor calificative de „Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.”

Or, conform procesului-verbal de audiere a lui *****, din 07.10.2024, acesta a recunoscut fapta incriminate.

În acest sens, Colegiul conchide că, conform probelor anexate s-a stabilit cu certitudine că, contravenientul ***** se face vinovat de comitea faptei de coruperea electorala pasivă, astfel, însăși ***** în cadrul cercetării cazului, a indicat că a fost prezent la data de 20.09.2024 la ședința organizată în or. Ialoveni, organizată de către reprezentanții partidului „Victoria”. La acesta ședința s-a discutat despre faptul de a nu susține referendumul pentru integrarea europeană și a recunoscut că la finele ședinței i s-a înmînat un colet cu ceai, un borcan de miere și o ruladă.

Așa dar, Colegiul penal atestă că, a fost demonstrat cu certitudine că, la 20.09.2024, în jurul orelor 19:00 ***** în timp ce se afla în or. Vatra, str. Plopilor 2, ap. 1, a participat la ședința cu reprezentanții blocului „Victorie” și Marina Tauber, ce a avut loc în *****, în restaurantul „, Varvara”, în cadrul căreia s-a comunicat/indicat să voteze contra aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană la referendumul din 20.10.2024, iar pentru aceasta, a acceptat și primit produse alimentare

Nu poate fi reținut ca temei de casare deciziei de sancționare a agentului constator, faptul indicat de apărător precum că, lipsesc mărturii precum că recurentul ar fi pretins, acceptat sau primit, personal sau prin mijlocitor, bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale, or, însăși ***** a recunoscut fapta imputată acestuia.

Prin urmare, v-a considera poziția recurentului drept o manoperă exclusiv expusă cu scopul de a evita răspunderea contravențională pentru fapta comisă, care de altfel a fost stabilită cert de agentul constator, ca fiind săvârșită anume de *****, după cum reiese din probele acumulate la caz, care coroborează integral între ele și susțin vinovăția făptuitorului.

În continuare, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, prin prisma art.442, 443 Cod contravențional, Colegiul îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor legale, iar vinovăția lui ***** și-a găsit confirmare pe deplin în ședința de judecată, acțiunile căruia corect au fost încadrate în temeiul art.47¹ alin.(1) Cod contravențional al RM.

Prin urmare, Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenție/decizia de sancționare, este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă

prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar recurentul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

Referitor la motivele invocate în cererea de recurs precum că, hotărârea judecătorească este nefondată, Colegiul penal menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece hotărârea instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile petentului în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele recursului declarat de același autor, totodată instanța de recurs consideră că, repronunțarea asupra argumentelor recursului nu poate duce la casarea contestate, or potrivit practicii CtEDO (*Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011*), Curtea a specificat că, „ (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CoEDO”;

Colegiul Penal consideră că, instanța de fond corect a reținut faptul că, comiterea de către ***** a contravenției, prevăzute de art. 47¹ alin.(1) Cod Contravențional, a fost dovedită de către agentul constator.

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală (contravențională), pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*).

Astfel, Colegiul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii contravenționale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Colegiul Penal mai consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu și-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat în numele contravenientului *****, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20.03.2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, care este legală, obiectivă și corectă.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), art.474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat, recursul declarat de către avocatul Marco Dumitru în interesele contravenientului *****, și menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 20.03.2025, prin care a fost respinsă contestația depusă de ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare nr. MAI06 684627 din 07.10.2024, prin care ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției, prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod Contravențional al RM și sancționat cu amendă în mărime de 750 unități convenționale.

Decizia este irevocabilă.

Președintele Colegiului, judecător

Ion Bulhac

Judecătorii

Marcel

Popescu

Svetlana

Vișcu